

UN MĂNUNCHIU DE DOCUMENTE PRIVITOARE LA SATUL LIEȘTI-TECUCI

Actele ce publicăm ne-au fost puse la dispoziție pentru transcriere de către d-l V. Gălățeanu, urmaș de răzeși tecuceni. Ele sunt, toate, în legătură cu satul Lieștii, una din așezările Moldovei de Jos, din care s'a păstrat un mare număr de documente ¹⁾. Două din aceste acte și cele mai vechi, vorbesc despre satul Sâneștii ²⁾, un sat cunoscut încă din sec. XV ³⁾. Se vede însă din desfășurarea procesului de transmisiune a proprietății că acest sat, Sâneștii, întâlnit cu această denumire și în acte dela începutul sec. XVIII ⁴⁾, este același cu satul Lieștii. Mai precis, o parte a satului Lieștii — care cuprindea în afară de vatra satului și moșia — era formată din teritoriul fostului sat Sâneștii, contopit cu Lieștii încă din sec. XVII. Dacă în sec. al XVII și la începutul sec. XVIII până aproape de 1720, mai apare denumirea de Sânești pentru teritoriul contopit. Lieștilor, această denumire reprezintă numai o tradiție toponimică și care, după această dată dispare cu totul.

1. C. Solomon și C. A. Stoide, *Documente Tecucene*, vol. I, p. 14—15, 20, 21; vol. II, p. 31, 32, 33, 46; vol. III, p. 28, 29, 30—31, 31—34, 36—37. Cel mai vechiu doc. în care se vorbește despre satul Lieștii e din 23 Oct. 1636 (7145), Solomon-Stoide o. c. vol. I, p. 14—15. Pentru inedite a se vedea *Creșterea Colecțiilor Acad. Rom.*, an XIX (1911) Oct. — Decemvr. p. 240—253.

2. Anexa I, doc. din 3 Febr. 1678 (7186) și Anexa II, doc. din 20 Mai 1718 (7126).

3. Prima știre documentară în legătură cu Sâneștii e din 10 Noemvrie 1433 (6941), (Gh. Ghibănescu, *Surete și Izvoade*, vol. XXII, p. 91); apoi doc. din 30 Ianuarie 1518 (7026), (Ghib., *loc. cit.* p. 94) și doc. din 9 Ianuarie 1620 (7128). (*Ibidem.* p. 130). Doc. din 1433 a fost publicat și în M. Costăchescu, *Documente Moldovenești înainte de Ștefan cel Mare*, vol. I, p. 369; în nota 1, pag. 371 se dau relații asupra satelor cu acest nume din Moldova. Pentru un sat Sâneștii în ținutul Cârliștului (azi cuprins în jud. Iași) vezi M. Costăchescu, *Sâneștii în Ioan Neculce*, an. IV, p. 1—45.

4. Anexa II., doc. din 1718 (7226).

Un lucru care surprinde în aceste acte din colțul de sud-vest al țării, ținut de graniță, e frecventa apariție a omenilor de oaste și mai ales — o caracteristică a ținuturilor de graniță — amestecul frecvent al oștenilor de dincolo de Milcov în afacerile acestora de dincoace. Actul cu care deschidem colecția, din 3 Februarie 1678 ¹⁾, e un zapis pentru o vânzare pe care un Orzea o face în Sânești lui Dumitru (căpitanul. La facerea actului participă oșteni din Moldova dar și din Țara Românească: „dumnialui căpitanul Nistor de Țara Românească și dumnialui izbașea Radul și dumnialui izbașea Lazăr sãn Stratulat, căpitanul de Țara Românească și Alexandru căpitanul din Moldova sãn Flore și izbașea Chiriță”. Oștenii moldoveni, atât cumpărătorul cât și unii martori, sunt cunoscuți din acte. Cumpărătorul, căpitanul Dumitrașcu, care din actele de mai târziu se vede că avea numele de familie Vicol ²⁾, se întâlnește în 1675 (7183) la 8 Ianuarie scriind actul prin care starețul Tofan, fost în mirenie Ștefan, căpitan de Dumbrăvița și răzăș în moșiile Dumbrăvița și Sânești, la bătrânețe călugărit și ctitor al schitului Dumbrăvița, închină acest schit nepotului său Mihail, ca unul care era: „cu mare dreptate și osârdie, cu bună slujbă credincioasă sfintei mânăstiri”. Actul era iscălit de încă un căpitan, Trifan, căpitan ot Belcigan. Dumitrașco în acest act își spune „căpitanul ot Scăueni” ³⁾. Dumitrașco căpitanul apare și într'un act din 20 Iulie 1677 (7185) pentru o mărturie asupra hotarelor dintre satele Mărcești și Străzești de pe Siret. Își spune: „Dumitru din Onceni, căpitan de Paharnici” ⁴⁾. Satele acestea erau în apropierea imediată a Sâneștilor (Lieștilor). Căpitanul Nistor din Țara Românească și izbașii Radul și Lazăr sunt necunoscuți; în schimb „Alexandru, căpitanul din Moldova, sãn Florea”, este cunoscut și mai cunoscut încă e tatăl său Flore. Cum se întâmpla adesea în timpurile mai vechi, anumite îndeletniciri se transmiteau din generație în generație. Flore, tatăl lui Alexandru, a fost și el căpitan ⁵⁾. Era de loc din Iovești și avusese frate pe Sălăvăstru hotnogul ⁶⁾. Căpitanul Alexandru

1. Anexa I.

2. Anexa III.

3. Solomon și C. A. Stoide, *Documente Tecucene*, vol. II, p. 26—7.

4. Idem, *ibid.*, I, p. 33—4, doc. din 20 Iulie 1677 (7185).

5. Revista T. Codrescu, an. V. n. 9, p. 133; *ibidem*, p. 131, și doc. din 28 Noemvrie 1646 (7155) prin care Sălăvăstru hotnogul își cumpără case în Iovești pentru 8 galbeni; doc. din 21 Mai 1663, prin care răzeșii din Iovești dau zapis lui Flore căpit. să stăpânească ocine dela Sălăvăstru (*loc. cit.*, p. 132). În Noemvrie 1668 (7177), Flore cumpără pământuri la Blăjerii de jos dela feciorii lui Popa căpitanul (C. Solomon și C. A. Stoide, *Doc. Tec.* I, p. 27 —8).

6. Rev. T. Codrescu, an. V. n. 9, p. 131.

sin Flore se întâlnește și într'un act din 29 Decemvrie 1679 (7188), prin care cumpără o ocină împreună cu soția sa Chelsia. Interesant că și 'n acest act este de semnalat prezența unui oștean din Țara vecină : e „Simion iuzbașe din Țara Muntenească ¹⁾”. Căpitanul Alexandru Flore trăia încă în Octomvrie 1696 (7205) ²⁾. Un zapis din 20 Mai 1718 (7226) al Casandrii, fata Mitrii vornicul, arată dania ce acesta o face în Sânești, finului ei Apustul, fiul pitarului Ghiorghiț ³⁾.

Mitrea vornicul, un vornic mic de ținut, a fost și el odată oștean. Un act din Focșani, în legătură cu o vânzare a Rusului, nepotul căpitanului Ștefan din Dumbrăvița, e scris de „Sava vătavul a căpitanului Mitrii” ⁴⁾. Gheorghită însuși, tatăl lui Apostol, la data de 20 Mai 1718 (7226) pitar ⁵⁾, ceva mai înainte comis ⁶⁾, fusese prin 1704 căpitan mare de Covurlui ⁷⁾. Era de neam „arbănaș” adică albanez și fratele vestitului oștean lefegiu dela sfârșitul secolului al XVII, Dediul, fost sărdar, apoi spătar mare ⁸⁾, un moment opozant al domniei lui Constantin Cantemir, om despre a cărui vitejie cronicarul Ioan Neculce vorbește într'un mod cu totul deosebit ⁹⁾.

Gheorghită pitarul a avut un fiu Apostol ¹⁰⁾, care și acesta la rândul-i a avut fiu pe un Șerban, ajuns și el pitar prin 1784 ¹¹⁾.

Răzăș în Liești a fost și cronicarul Miron Costin. El stăpânia aici o bucată de moșie și „un vad de moară întreg în apa Bârladului”, pentru care primea ispisoc de întărire în Noemvrie 1687, dela Voevodul Constantin Cantemir ¹²⁾.

1. Rev. T. Codrescu, an. V. p. 150—1.

2. C. Solomon și C. A. Stoide, *Documente Tecucene*, vol. II, p. 45.

3. Anexa II.

4. C. Solomon și C. A. Stoide, *Documente Tecucene*, II. p. 35.

5. Anexele II și IV.

6. Zapis din 14 Sept. 1704 (7213) prin care Apostol File din Fărțănești, cu frații, dau o bucată de moșie de acolo „dumisali Gheorghe biv comis, vel căpitan de margini”; (Inedit, Arh. Stat. Buc., *M-reu Mavromolu*, pach. IV, doc. 1) și cartea lui Mihail Racoviță Voevod prin care scrie „la boiarinul nostru Ghiorghi biv comis i vel căpitan din Covurlui” pentru un cal. (Inedit, Acad. Rom. pach. CC, doc. 99).

7. *Ibidem*.

8. Pentru frăția dintre Gheorghită fost pitar și Dediul spătarul a se vedea și doc. din 1784, Decemvrie 15, (Anexa IX): „c'au vândut lui Ghiorghiți pitar, fratele Dediului spatar”.

9. Cf. I. Neculce, la Kogălniceanu, *Letopisește*, II, p. 242—3.

10. Anexa II.

11. Anexa VI, VIII și IX.

12. Anexa IX.

Cartea lui Mihail Racoviță Voevod din 17 Mai 1726 (7234) ¹⁾, indică o dispoziție juridică dată de domn într'un anume caz, care anulează dreptul de proprietate. Este vorba aici despre o pâră a unor răzăși din Liești, contra feciorului căpitanului Dumitrașcu Vicol, cum-părătorul unor părți de moșie în acest sat. Oamenii din Liești s'au plâns că „de cându au căzutu Vicol între dâșii se fac multe furtușaguri din satul lor”. Ei aduc în acest sens și o carte de mărturie dela Stamatin, biv căpitan de Tecuci. Domnul rânduise pentru cercetarea acestei pricini pe Gheorghe vel căpitan și acesta luându-le sama de față cu Vicol, constatare că răzășii mai înainte „au prins pe doi ciobani a lui Vicol și pe doi ciobani a lui Șărbu di la Munteni, făcând multe furtușaguri”. Domnul, în Divan, dă rămas pe feciorul lui Vicol și dispune ca oamenii din Liești să-i întoarcă banii dați pe moșie „și să-l scoată de acolo. Și pe lângă dâșii să nu să afle trăitor măcară și la altu hotar pi lângă dâșii. Tot să lipsască și să margă să trăiască unde au trăit tată-său, iară de lângă margini să lipsască măcară să aibă și moșie ²⁾”.

La 29 Iulie 1726 (7234) răzășii din Liești : Apostol Balboae și Ioan Henchiul și Toma Bughinca și Ioan, nepot lui Gafton, și Vasile Buga și Gheorghe sin Zlotilă și Ion Răzvan și Ștefan Răzvan și Ioan Glăvașcu și Toader Bulău și Alexandru Ghentuială și Ioan Hogeia și Grigori sin Ghentuială și Dănăilă Dorosan și Alexandru Pungă, fac zapis că de bună voe vând pitarului Gheorghită ocina și moșia lor : cincizăci de stânjeni din satul Lieștii, drept 30 lei. Se amintește „care moșie au fost vândut-o noi mai înainte căpt. Vicol și pentru multe pricini ce-am avut cu dânsul ne-au dat giudecata ca să-i dăm noi oamenii din Liești banii înapoi și să ne luăm moșia ³⁾”). Ocina căpătată de Apostul, fiul lui Gheorghită pitarul, ca danie, de la Casandra, fata vornicului Mitre, s'a rotunjit în diferite chipuri ⁴⁾ și în 1775, cinci zeci de ani după danie, Ilinca pităreasa, văduva lui Apostol pitarul, primea carte donnească de întărire dela Grigore Alexandru Ghica Vodă, pentru moșii sau părți de moșie din Liești, Crângeni, Movileni și Fântâna Gerului ⁵⁾. Se specifică în carte dijmele ce avea să le ia : „de a zăcea din țarini cu pâine”, iar din prisăci cu stupi „din 50, unul” ⁶⁾. Moșiile

1. Anexa III.

2. *Ibidem*.

3. Anexa III.

4. Anexele IV, V, VII, VIII, IX.

5. Anexa VI.

6. *Ibidem*.

acestea le moștenește Șărban „ficiorul Ilincăi”¹⁾, care într’alt act e arătat ca „Șărban, ficiorul lui Apostol pitarul”²⁾. Un document din 1790 Iulie 12, face legătură cu strămoșul istoric al acestuia, acum și el Șerban pitarul, „Ghiorghiță comisul, moșul dumnisale pit[arului] Șerban”³⁾. Alături de stăpânii de moșie, deveniți din ce în ce mai puternici, apar și răzășii : de moșie neamul Ciorâță, neamul Hurducă⁴⁾, Ghentuială și alții. Odată cu pământurile încorporate în moșiile latifundiarilor urmași ai „comisului Ghiorghiță”, neamul vechilor răzăși dispăre din aceste acte, întâlnindu-se totuși în altele, în legătură cu ocinele pe care le mai stăpâneau⁵⁾.

A N E X E

I.

1678 (7186) Februarie 3. *Zapisul prin care Orzea dăruiește o parte de loc din Sânești ; sunt martori și din Țara Românească.*

Adecă eu Orzea scriu și mărturisăscu cu cestu zapis al meu la mână dumisale căpitanului Dumitrașco pentru o parte de loc ce am la Sânești, câtă parte va hi a mea i-o am dăruit-o dumisale și giupănesăi dumisale și cuconilor dumisale în veaci. Deci nimeni din oamenii mii sau din ficiorii miei să n’aibă trabă. Așjderea dumnealui să hie volnic a-și faci dreasă domnești și întărituri pe acea moșăi care îi dau dumisali. Și cându i-o am dat dumisale s’au prilejit dumnealui căpitanul Nistor de Țara Românească și dumnealui izbașea Radul și dumnealui izbașea Lazor sãn Strătulat căpitanul de Țara Românească și Alexandru căpitanul din Moldova sãn Florea și izbașea Chirița și alți oameni buni i bătrâni, cari ne-am pus pecețile și iscăliturile pentru mai mare credința. Să fie la mână dumisale căpitanului Dumitrașco ca să știe.

Vleto 7186 Febr. 3 dni

Orzea

1. Anexa VI

2. Anexa VIII

3. Anexa XI

4. Anexele XII, XIII. Pentru aceste neamuri, doc. din : 1786 Iunie 14 ; 1787 Mai 8 ; 1799 Aprilie 26, etc., în *Creșterea Colecțiilor*, an. XIX, pe Oct.—Decemvr. p. 249 și 251, etc.

5. *Creșterea Colecțiilor*, an XIX, Oct.—Decemvr. p. 240—253.

Nistor căpitan, mărturisesc (sub o pecete octogonală cu o stea în mijlocul unui foarfece cu lamele deschise ; la cele patru colțuri, lateral, literile MT MP)

Radu iuzbaș, Lazăr iuzbaș, Alixandru căpitan, Chirița iuzbaș mărturisesc (sub o pecete inelară).

II.

1718 (7226) Mai 20. *Zapisul prin care Casandra, fata vornicului Mitrea, dăruiește pitariului Gheorghită o bucată de loc din Sănești, partea Orzăi. Dania era făcută finului ei, Apostol, sin pitariului Gheorghită.*

Adică eu Căsandra, fata dumisale vornicului Mitrii, făcut-am acest adivărat zapis al meu la mână dumisale pitariului Ghiorghiț de nimeni silit nici asuprit și di a me bună voe am dat danii o bucată di loc di Sănești, partea Orzăi câtă s'a alege, hinu meu Apustului sin pitariului Ghiorghiț, fiindu botezat di noi și i-am dat și zapisul cel vechi a Orzăi. Și când i-am dat această moșie, s'au tămplat multă oameni cari mai gios s'au iscălit și pentru credință mi-am pus și degitul ca să știe.

Let 7226 Mai 20.

Căsandra

Costantin Raneti martur

Erei Ion Nan

Antiohie Scărlet m'am tămplat

Pe verso : „Zapis di la Căsandra pintru moșie di loc za di Sănești“.

Notă. — Scris, probabil, de un diac muntean, având caractere munteneste.

III.

1726 (7234) Mai 17. *Cartea de judecată a lui Mihail Racoviță Voevod, în pricina ivită între oamenii din Liești, ținutul Tecuciului și feciorul lui Vicol căpitanului, pentru o bucată de loc pe care a cumpărat-o acesta în Liești ; și de când au căzut Vicol între dâșii se fac multe furțișaguri în satul lor. Domnul poruncește ca oamenii din Liești să-i dea îndărăt banii pentru locul cumpărat, iar el să plece din aceste părți.*

Io Mihai Răcoviț Voevoda Bj. Mlt. gspdarū zemli Moldavscoi, facem știre cu această carte a Domniei mele, precum s'au părât de față înaintea Domniei Meale și a tot sfatul nostru oamenii de Liești dela ținutul Ticuciului, cu ficiorul lui Vicol căpitanului pentru o bucată de loc ce-au cum (sic) fost cumpărat ficiorul lui Vicol din Liești ; și de când au căzut Vicol între dâșii să fac multe furtușaguri din satul lor ; aducându-i și o mărturie dela Stămatin biv căpitan de Tecuci, scriind că pe poronca Domniei Meale care au fost mai jeluît ei Domnii mele, li-au luat sama împreună cu Ghiorghe vel căpitan și l-au fost dat oamenii de Liești, că au prins pe doi ciobani a lui Vicol și pe doi ciobani

a lui *Șarbu di la Munteni*, făcând multe furtușaguri. Și au fost poroncit Domnie Mea ca să dea oamenii de Lיעști banii lui Vicol și să lipsască di acolo, iar eu (sic) n'au vrut. Și de iznoavă au venit în divanul Domniei Meale Vicol cu oamenii și stând față, altă n'au mai putut a răspunde ficiorul lui Vicol, fără cât l-am dat Domnia Mea rămas să aibă a-i da banii oamini di Lיעști și să-l scoată di acolo. Și pe lângă dășii să nu să afle trăitor macară și la altu hotar pi lângă dășii. Tot să lipsască și să margă să trăiască undi au trăit tată-său, iară de lângă margini să lipsască macară să aibă și moșie. Și această pără să nu să mai părăscă nici odată pisti cartea Domnii Meale. Aceasta scriem.

Sam gpdnū uci.

U Ias lt. 7234 Mai 17.

Pecete în chinovar. Capul de bous ub o coroană cu inscripția : „Io Mihai Racoviță Voevod Bjiu Mlstiu Gpodarū Zl. Moldavscoi”.
Pe verso : Carte domnească de Lיעști.

IV.

1726 (7234) Iulie 29. *Zapisul prin care Apostol Bălboae, Ion Henchiul, Toma Bughinca, Ion nepot lui Gafton, Vasile Buga și alți mulți săteni din Lיעști, vând pitariului Gheorghiță a lor dreaptă ocină și moșie, cincizeci și unu stânjeni din satul Lיעști, ținutul Tecuciului, pe apa Bârladului, din bătrânul Veleanului, drept treizeci lei, bani gata.*

Adică eu Apostul Bălboae și eu Ion Henchiul și eu Toma Bughinca și eu Ion nipot lui Gafton și eu Vasăli Buga și eu Ghiorghei sən Zlotilă și eu Darie sin Zlotilă și eu Ion Răzvan și eu Ștefan Răzvan și eu Ion Glăvașco și eu Toader Bulău și eu Alexandru Ghintuială și eu Ion Hogeia și eu Grigori sin Ghintuială și eu Dănăilă Dorosan și eu Alexandru Pungă și noi toți setenii de Lיעști, făcut-am zapisul nostru precum de nime silit nici asuprit, ci de a noastră bună voe am vândut dumisale pitariului Ghiorghei a noastră dreaptă ocină și moșie cinzeci și unul stânjeni din satul Lיעști ce este la ținut Tecuciului pe apa Bârladului, drept treizeci lei bani gata. Inșă aceasă parte de moșie este din bătrânul Veleanului, care moșie am fost vândut-o noi mai înainte căp. Vicol. Și pentru multe pricini ci-am avut cu dănsul ne-au dat giudecata ca să-i dăm noi oamenii de Lיעști banii înapoi și să ne luăm moșia ; dar ne având noi nici o putere ca să dăm banii lui Vicol, am vândut-o dumisali pitariului Ghiorghei, fiindcă mai ave dumnealui și alte cumpături mai denainte de la unii și alții răzăș tot den Lיעști, din partea de sus ; și luându-ne noi plata deplen în mâinile noastre, am făcut dumisali acest zapis al nostru ca să-i fie dumisali și cuconilor și nepoților dumisali în veci. Și când s'au făcutu acestu zapis, fost-au egumeni, boeri mazili și oameni buni, cari mai gios or iscăli. Și să avem a da cartea cea domnească de giudecată ce-am avut înaintea Măriei Sale lui Mihail Vod. și zapisul ce l-am fost făcut noi lui Vicol. Și pentru credință ni-am pus degitili în loc di peceti, ca să să crează.

Let 7234 Iulie 29.

[Urmează iscăliturile prin punere de deget a celor de mai sus].
 Manolache Udrea, martor
 Toderașco Tudori căpitan, martor
 Și eu Șărbul vtori logofăt am scris cu zisa lor.
 Șerban m'am tâmplat
 Urmează trei iscălituri grecești.

V.

1775 Iunie 14. *Cartea prin care Grigore Alexandru Ghica Voevod recunoaște Ilincăi Pităroaia, dreptul de a ridica dijmele cuvenite dela moșiile ce le are în ținutul Tecuciului, anume : Lieștii, Crângenii, Movilenii și Fântâna Gerului ; iar oamenii șezători cu case pe aceste moșii să-i lucreze zilele obișnuite de boeresc, ori să plătească cu bani, după hotărârea ponturilor.*

Io Grigorie Alexandru Ghica Voda Bj. Mlst. gpodar zemle Moldavscoi, dat-am carte Domnii Mele Ilincăi Pităroae și omului ce l-a trimite vechil la moșiile ce zăce că are la ținut Tecuciului, ianume : Leeștii, Crângenii, Movilenii, și Fântâna Gerului, pe care moșe zăce ă are și scrisori. Deci, după scrisori ce va ave, fiind moșiile drepte a ale și ne având cu nimic pricinăș, ă aibă a dejmui și a lua de a zăcea din țarin cu pâine, din toati sămănăturile, din fâneță, din vii, din bălți cu pește, din prisăci cu stupi, însă din 50 unul, iar fiind mai puțin să ia câte o para de stup și din tot locul cu tot venitul pe obicei, cum și oamenii ce vor fi șezători cu casă pe numitele moșii să aibă a lucra zilele obișnuite de boeresc ori să plătească cu bani după hotărârea ponturilor și după obicei ; iar de ar ave cineva mai mult a răspunde pentru acele moșii, cu dresă și scrisori ce va ave să vie la divan. Aceasta poroncim.

1775 Iunie 14.
 Procit vel logof.

Pecete mică în chinovar, capul de bou încadrat de doi lei, cu o coroană deasupra.

VI.

1778 Noemvrie 5. *Cartea prin care Constantin Dimitrie Moruzi Voevod poruncește stolnicului Costin Negre și medelnicerului Gheorghiiță Constandachi, ispravnici de ținutul Tecuciului, să cerceteze pricina ivită între Șerban, feciorul Ilincăi (Pităroaia) și Ion Hurdac, fost vâtaș la răposatul Manolachi Costachi logofăt, pentru o parte de moșie din Liești.*

Io Costandin Dimitri Muruz Vvod Bojiu Mlstiu gspdrū zemli Moldavscoi.

Credincioși boerii Domnii Mele dum. Costin Negre i Ghiorghiț C[ostandachi med. ispravnicii de ținut Tecuciului săn(ă)tate. Să face

știre dumv. că Domnii mele au dat jalobă Șarban feciorul Ilincăi și un Rus dela ținut Neamțului, arătând că în moșie Lieștii ci iaste la ținut Tecuciului, are și el di pe părinții lui o parte de moșie cu scrisori, ce au stăpănit-o moșii lui cum și părinții săi și el în pace; care iaste aleasă și hotărâtă din părțile celorlalți răzăș, fiind știut la ce loc iaste. Iar acum arată că Ion Hurduc, ce-au fost vătăf la răposatul Manolachi Costachi Logfăt, s'au sculat cu un zapis dela unii din răzășii acelui satu ce-au dat danie o parte de loc la răposat logfăt Manolachi, cu acel zapis cerând la răzăș să i s(ă) de acea part(e). Iar răzășii n'au căutat să de din părțile lor ce au dat din parte jeluitoriului după cum pre largu veți înțalege din răvaș de jalobă. Și cersind numitul jeluitor dreptate ca după cum îi scrii scrisorile ce are să-și stăpânească parte sa după cum i s'au hotărît, pentru aceasta scriem dv., luând carte Domniei Mele să aduceți de faț(ă) pe răzășii acelui sat și de va fi acolo și acel Ion Hurduc să stați să luați sama cu amărut și de va fi precum arată jeluitoriul că partea sa este știută și aleasă la ce loc să află și stăpănită de părinții săi, dv. să o odihniți acolo cu dreptare ce i s'a căde, ca să nu mai jeluiască, dându-i și mărturie d-vs de giudecată; iar de va fi pricina într'alt chip și nu își pute așeza acolo, atunce să le puneți zi de soroc și împreună cu mărturie dv., arătând pre largu, să-i trimetiți aice la divan să li să caute giudecata cu divanu. Aceasta scriem.

1778 Noemvrie 5.

Pe verso : „Credincioș boerii Domniei Mele dum. Costin Negre stol' Gheorghe Costandachi med., isprav. de ținut Tecuciului cu sănătate să să dee“.

+ Șarban sin Pit.

S'au trecut la condică.

VII.

1778 Decemvrie 8. *Mărturia mai multor săteni din Liești dată lui Șerban (sin Apostol Pitarul) pentru o piatră de hotar ce se află în via lui Ion Ciorăță la malul Siretului și care desparte Lieștii de Bucești.*

Adică noi oamenii din Liești, care mai gios ne-om și iscăli, dat-am adevărat mărturie noastră la mâna dumisale cuconului Șarban, precum știm și am apucat o piatră care este în via lui Ion Ciorăță la malul Siretului, că este pus de unul Ilie Habdă, care petără disparte Lieștii de Bucești. Așa știm și așa mărturisim cu sufletele nostre, înainte lui Dumnezeu și înainte giudecății, după cum am mai dat și altă mărturie la mâna dumisale. Am dat aceasta în care ne-am iscălit.

1778 Dechemvrie 8.

Eu Constantin Ciorăță mărturisescu

Eu Niță Frățiță mărturisescu

Eu Dumitru Frățiță, mărturisescu

Eu Ion Grecul mărturisescu

Și am scris cu zisa acestor oameni care s'au iscălit.

VIII.

1779 Mai 11. *Cartea prin care Constantin Dimitrie Moruzi Voevod poruncește lui Gheorghe Costandachi biv vel medelnicer și lui Gheorghe biv vtori vistiernic, ispravnici de ținutul Tecuciului, să cerceteze pentru ce locuitorii de pe moșiile : Lieștii, Crângenii, Movilenii, Cudalbii și Fântâna Gerului, proprietăți ale lui Șerban, feciorul lui Apostol pitarul, nu-i dau acestuia dijma pământului după obicei.*

Io Costandin Dimitri Muruz Vvod Bjiu Mlsti gspdrū zemliu Moldavscoi.

Credincioș boerii Domniei Mele dum : Gheorghii Costandachi biv vel med. i Gheorghie biv vt. vist., ispravnici de ținut Tecuciului, sănătate. Să face știre că prin jaloba ce-au dat Domniei Mele Șerbanu, ficiorul lui Apostol, pit., au arătat că la acel ținut a Tecuciului ar fi având aceste moșii, anume : Leeștii i Crângenii i Movilenii i Cudalbii și Fântâna Gerului, care moșii le are de baștină cu scrisori, pe care le-ar fi stăpânind și acum, ne având nici o pricină. Dar acum au arătat prin jaloba lui, cum că unii din cii ce fac ținută și să hrănescu pe moșie n'ar fi vrând ca să dei dijma pământului după obicei din voea lor, pricinuind că nu vād carte dată de dijmuit. Pentru care iată scrim dv. Luând carte Domniei Melesă cercetați întâi de sănt moșiile acest(e) drepte a jeluitoriului, fără de pricină și de vor fi drepte a sale fără de pricină, să-i dați mărturie pre largu și întru adevăr. După care mărturie a dvs. să i s(ă) de carte gpd. de stăpânit. Și di la cii ce n'ar fi vrând din voea lor să de dijma obicinuită, să-i apucați dv. și să împliniți di la acia. Asta scriem.

1779 Mai în 11.

Pe verso :

Credincioș boerii Domniei Mele, d-lor Ghiorghie Costandachi biv vel med. i Ghiorghia biv vt. vist., ispravnicii de ținut Tecuciului, cu sănătate să să de.

Șarbanu sãn Apostol șăt.

IX.

1784 Decemvrie 15. *Cartea de judecată a Divanului domnesc în pricina dintre Șerban vel pit și Ion Hurduc vâtaf pentru o parte din moșia Lieștii.*

La Divan înaintea noastră, de față s'au giudecat Șarban vel pit. cu un Ion Hurduc vâtaf, pricina fiind cum pre larg să arată în gios :

Ion Hurduc au scos de au arătat înainte noastră la giudecată o scrisoare de danie de la răposata Maria logofeteasa, giupăneasa răposatului Manolachi Costachilogofăt, dinlet. 1774 Iul 27, întru care arată că au dat danii și au dăruit acestui Ion Hurduc o parte de moșie a sa ce-au avut în hotaru satului Lieștii din ținut Tecuciului, cari și logofeteasa au avut-o de pe răposatul Miron Costin ce-au fost vel logofăt,

danie și cumpărătură, osăbit de alte părți cumpărături ce-au mai avut și boerul său acolo : Asupra cărora părți ce-au avut logofeteasa de pe Miron Costin logfât, scos-au Ion Hurduc de au arătat iarăș dovadă, Inșă întâi un ispisoc dela răposatul domnului Costandin Vvod, din let 7196 Noemvrie 13, prin care îi întărești stăpânire lui Miron Costin logfât pe un vad de moară întreg din apa Bărladului, din hotarul satului Liești în ținut Tecuciului, ci și lui Miron Costin i-au fost cumpărătură de la un Vasili Uță sin lui Iosip și Dumitrașcu Bobrețki și Toadir Oglindă și de la alții, în care moșie arată că a avut și Miron Costin logfât parte. După aceasta au mai arătat un zapis din let 7209 Iuli 29, dela un Ion și Mereuță ficiorii lui Dumitru Ciorăța din Liești și cari arată că au dat danii și au dăruit lui Miron hat. 14 stănjâni de locși în siliște Lieștilor, din moșia ce se chiamă Văleanul, care moșie arată că iaste alătura pe din gios cu moșia hat.

Și după scrisorile aceste au zis acum Ion Hurduc precum că Șarban pit. nu l-ar fi îngăduit pe dânsul a ține și a-și stăpâni parte aceasta din Liești, acolo în partea din sus a hotarului Lieștilor, unde dintru început ar fi fost stăpânire lui Miron Costin logfât. Ce parte ace din sus ar fi cuprins-o Șarban la stăpânire, sub numele altor părți a lui ci are acolo în Liești, iar pe dânsul îl împinge mai din gios într'alte hlize, unde nu ar fi având moșie acolo, nici un loc de hrană. Și pentru aceasta au cerut acum Hurduc ca să aibă giudecată cu Șarban pit. adăogând el a zice și aceasta că după cercetările ci s'au făcut în câtiva rânduri, acolo la fața locului din poronca gospod, stăpânirile lui Miron Costin tot în partea din sus s'ar fi dovedit, precum la arătările lui au scos el Au arătat și două mărturii de cercetare, inșă una din let 7285, de la un Neculai Ciucă căpit., adiverită cu iscălitura d-lui banului Manolachi Conachi fiind atunce stolnic și Costin Negrea stolnic și alta tot dela acel Neculai Ciucă din let 1784 Fev. 25, iscălită de paharnicul Mincul i Costandin căpitan, fiind ispravnici ținutului, cari prin amândouă mărturiile aceste, arată că ar fi eșit marturi în partea lui Hurduc unii din răzășii de Liești și ar fi mărturisit că partea lui Miron Costin logofătul, din Liești, iaste pe din sus, alătura cu Buceștii. Și au ales lui Ion Hurduc deplin 44 stănjâni acolo în parte de sus, inșă 30 stănjâni baștina lui Miron logofât și 14 stănjâni a danii ce să arată mai sus iarăș a lui Miron logfât. Și cu aceste scrisori și mărturii au cerut Ion Hurduc să i se de stăpânire în parte de sus a Lieștilor. Deci împotriva scrisorilor acestora, întrebându-să pe Șarban ce are să răspundă, Șarban încă asupra părților sale ce are în satul Lieștii, au scos iarăș de au arătat aceste scrisori. Inșă întâi un zapis din let 7214 Săpt. 20, de la un Iani zăt Guțului părcălabului, prin care arată că au vândut unui Cărste Gelepul 45 stănjâni din bătrănu Mărășăștilor câte 5 potronici stănjânul ; alt zapis din let 7231 Mai 30, de la acel Cărste Gelepul, prin care scrie că acei 45 stănjâni din Liești ce i-au fost cumpărat el de la Iani Abdă ginerile Guțului, i-au dat banii lui Ghiorghită pit., moșului lui Șarban pit. ; și iarăș alt zapis din let 7232 Gen. 24, dela un Ghiorghiti sin Gane cu fimee lui, în care arată că *au vândut lui Gheorghiti pit. fratele Dedrului spat.* 35 stănjâni din Liești în frunte, din bătrănul Mărășeștilor, parte

tatălui său Ganii; așijdere iarăș alt zăpis de la un Nechifor Gogorți și frați-său Nacul din let 7232 Fev. 13, prin care arată că au vândut lui Ghiorghii pit. 35 stănjăni din Liești, parte tatălui său a lui Gogorți, din bătrânul Mărășeștilor; apoi au mai arătat iarăș un zăpis din let 7229 Gen. 15, dela un Toader Bălăuță i Alecsandru Pungă, i Vasili Buga, i Toma Buciocia și de la alții, prin care arată că pentru 27 lei ce-au fost și datori lui Costandin Vicol căpt., i-au dat partea lor deplin 51 stănjăni gospod. din Liești, din bătrânul Văleanul; care parte arată că iaste alătore, pe din sus cu moșia ce-au cumpărat Miron logfăt; așijdere au mai arătat iarăș un zăpis de învoială din let. 7233, de la acel *Costandin Vicol căpt.* dat la mână lui Ghiorghii pit. prin care arată că pentru moșia sa ce are în Liești, alătore pe din sus de moșia lui Miron logfăt și pe din gios de moșia pit. Gheorghii, făcându-se multă pricină pentru de pe care (?) marginii moșiei sale, de moșia pit. Au mers acolo cu mulți oameni răzăș de au socotit și s'au învoit să stăpânească pit. parte sa tot după cum au stăpănit, adică până într'un veșin care iaste despre malul Săretiului, unde au făcut groapă și au pus cărbuni; iar din veșin în gios și din celelalte sămne să stăpânească el pân în moșia lui Miron logfăt, după cum îi scriu dresese; care parte adecă deplin acei 51 stănjăni dela acel Vicol căpt. în urmă cu un an !au răscumpărat-o iarăș acest Gheorghii pit. moșu lui Șarban pit., precum s'au văzut iarăș dovadă la mână lui o carte gospod. din let. 7234, dela răposat domnu Mihai Racoviță Vvod, prin care să dă voe răzășilor de Liești ca să întoarcă ei banii ficiorului lui Vicol pe parte ce-au cumpărat el din Liești și pe dânsul de acolo să-l lipsască. Apoi după cartea aceasta, s'au văzut iarăș un zăpis dela un Apostul Bălboae și de la alți săteni din Liești, în care arată că după poroncă cărții aceștii domnești, ne având ei puțință să răscumpere parte de la Vicol, au dat acii bani Gheorghii pit. și au răscumpărat de la acel Vicol deplin acei 51 stănjăni; mai adăogând a zice la zăpis și această vorbă că Gheorghii pit. au mai avut și alte cumpărături acolo în Liești în parte de sus. Și cu aceste scrisori au răspuns acum Șarban că stăpânește părțile sale în parte de sus a Lieștilor, unde acum cere Ion Hurduc, căci dintru început tot acolo ar fi stăpănit unde îi scriu și scrisorile, iar Miron Costin sau cei din urmă moștenitorii săi, niciodată stăpânire în parte de sus n'au avut, cum nici Ion Hurduc. Și deosăbit că pentru pricina aceasta s'au mai făcut cercetare acolo la fața locului tot de acel Neculai Ciucă și veche stăpânire lui Gheorghii pit. a moșului său, cum și a tatălui său tot acolo din sus au dovedit-o unde îi scriu și scrisorile, de la cari iarăș acum s'au văzut de noi: mărturii de cercetare din let 7286 Fev. 14, iscălită fiind iarăș atât de acel Neculai Ciucă, cum și de boerii ispravnici ce era atunci, însă banul Manolache Conachi fiind stol. și Costin Negre stol. și asămine arată că stăpânire lui Gheorghii pit. în parte de sus s'au dovedit. Deci dar, după toată cercetarea ce s'au făcut de cătră noi, scrisorilor ce s'au arătat și de o parte și de alta din zăpisul de învoială ce-au arătat Șarban pit., dela acel Costandin Vicol, care iaste dat la mână lui Gheorghii pit. în care răspunde că moșia sa din Liești iaste alătore pe din sus de moșia lui Miron logfăt și pe din gios de moșia lui Gheorghii pit.,

s'au înțeles curat că toate părțile lui Gheorghii pit. atât acele de mai înainte cumpărături, cum și de acum, cum și răscumpărătura dela Vicol din sus de parte lui Miron logfăt, de vreme că și din zapisul de răscumpărătură ce-au luat acel Gheorghii pit. dela răzășii aceia, cărora li să da voe prin carte gospod. să răscumpere ei parte din Liești acei 51 stănjani, (*loc șters în doc.*) ei au dat voe lui Gheorghii pit. de-au răscumpărat, iarăș arătând că Gheorghii pit., osăbit de acei 51 stănjani, au mai avut și alte cumpărături în Liești și că acele sânt pe din sus. Și după zapisele acele s'au înțeles curat că părțile aceste a lui Gheorghii pitar sânt tot pe din sus. Însă, fiindcă la zapisul acel de învoială arată și până unde în gios are să stăpânească Gheorghii pit. părțile sale, adică zice să stăpânească până într'un copaciu veșin ce iaste despre malul Săretiului, iar din veșin în gios și din celelalte sămne să stăpânească Vicol a căruia parte o trage iarăș Șarban, cum s'au zis, pentru aceea dar s'au socotit să să scrie carte gospod cătră ispravnicii ținutului, ca să rânduiască mazăli să margă la fața locului și după ce vor strânge acolo pe toți răzășii, unde fiind de față și Ion Hurduc să înceapă a măsură acei 51 stănjani, răscumpărătura dela Vicol, drept din venișul (sic) acela care îl pomenește zapisul de învoială și în gios până unde să vor plini acei 51 stănjani; însă suma acestor 51 stănjani să-i măsoare cu stănjănu prost și unde să vor împlini suma acestor stănjani, să pue sămne hotară și până acolo să fie stăpânirea lui Șarban pit.; iar din sămnele acele în gios să stăpânească Ion Hurduc părțile sale întocma după cuprinderea scrisorilor vechi ce are, a căruia parte iarăș să i-o aleagă mazălii rânduși osăbit despre ceilanți răzăș, după care să li de și mărturie hotarnică pe obiceia fieșticare parte, ca mai mult să nu să întindă unul în parte altuia.

1784 Dec. 15.

X.

1785 Aprilie 9. *Scrisoarea prin care Alexandru Ioan Mavrocordat Voevod poruncește boerilor Enachi biv vel stolnic, ispravnic de Tecuci și Ștefan Dia biv vel stolnic, să hotărânească părțile de moșie ale lui Șarban pitar și Ion Hurduc vătaf, din satul Lieștilor, potrivit hotărârii anterioare a Divanului domnesc.*

Io Alexandru Ioan Mavrocordat Bjiu Mlștiu gospdar Zemli Moldavscoi. Credincioș boerii Domniei Mele, d-lor Enachi biv vel stolnic, ispravnic de Tecuci, i Ștefan Dia biv vel stolnic . . . (*loc gol în doc.*) fiindcă după giudecata ce-au avut la divan înaintea d-lor veliților boeri, Șarban pit. cu un Ion Hurduc vătaf, la trecuta lună a lui Dech. 15, s'au hotărît cu giudecata ca toate părțile ce are Șarban pit. în hotarul satului Lieștilor dela acel ținut a Tecuciului, să i să de în partea de sus a Lieștilor după cuprindere scrisorilor ce are, iar di la acel loc în gios să fie stăpâniri lui Ion Hurduc vătaf, iarăș după scrisorile lui cum arată cartea de giudecată (*loc alb în doc.*) și fiind trebuință ca să li se deosebească părțile, iată scriem d-vs. să rânduși

din mazălii aceluia țănut, pe cine veți socoti oameni vrednici, ca să mergă la starea numitii moșii și după ce vor strânge acolo pe toți răzăș și alți împregiuiaș, unde fiind de față și Șarban pit. cum și acest Ion Hurdac, să cetească cartea de giudecată a d-lor veliților boeri și după hotărârea ce să cuprindă la cartea de giudecată, să urmeze întocmai : adică 51 stânjani ce sânt arătați că are Șarban cu zapis de răscumpărătură dila Vicol, aceia după hotărârea giudecății să înceapă a-i măsura cu stânjan prost, drept dintr'un copac veniș (sic) ce să arată că iaste înspre a latul Săretiului și în gios să margă cu măsura pân unde să vor plini acei 51 stânjani. Și unde să vor împlini suma acestor stânjani să pue sămne hotară și pân acolo să fie stăpânirea lui Șarban pit. Iar din sămnele acele în gios să stăpânească Ion Hurdac părțile sale. A căruia părți iarăș după scrisorile lui vechi ce are, să i le aleagă de o parte osăbit despre ceilalți răzăș. Și după alegere și hotărătura ce vor face, să de la fiiște care parte și mărturii hotarnice pre largu în sămne și în stânjani, iscălit atât de mazălii rânduți, cum și de toți răzășii și alți împregiuiaș și să li iscăliți și d-vs, ca fiind cu primirea tuturor, să-și stăpânească fiiștecare părțile întocma după cuprinderea hotarnicilor. Iar când vre unii din răzăș nu să vor mulțami cu alegere ce s'a face, cu petre să nu stălpască ; să dați d-vs mărturie pre larg la parte ce s'a căde și cu zi de soroc să vie la divan. Aceasta scrim.

1785 April 9.

Pe verso :

Credincioș boerii Domniei Mele, d-lor Enachi biv vel stolnic, i isprav. de ținut Tecuci, i d-lui Ștefan Dia biv vel stolnic, dates zdravie. Șarban pit.

Procit vel logof.

XI.

1790 Iulie 12. *Alexandra, soția lui Toader Gane, împreună cu feciorii ei : Costandache și Constantin, vând pitarului Șerban 15 stânjeni din moșia Lieștilor, ținutul Tecuciului, pe apa Bârladului, din bătrânul Mărășăștilor.*

Adecă eu Alexandra fimie loi Toader Gane împreună cu ficiorii nii, anume : Costandache și Constantin, adiveriz cu acest zapis al nostru la mână d-lui pit. Șarban, precum de bunăvce noastră ne-am scotit și am vândut dumsale cincisprezăce stânjani de moșăe din hotar Lieștii de la țănutul Tecuciului de pe apa Bârladului, dreptu dcăuă zăci și doi di lei și giumătate, care moșăe este din bătrânul Mărășăștilor, dreptă parte noastră di baștină ci ne-au rămas di pi strămoș nostru Ganea, osăbit de treizăci și cinci de stânjani care au fost vândut mai naintea moșul nostru Gheorghiiță sãn Ganea, la răposat Gheorghiiță comisul, moșul dumisali pit. Șarban și este la stăpânirea dumisali. Și acum făcându noi vânzătoare și această parte, am socotit de am dat-o iar la cumpărătorii cei dintâi și am luat în mănili noastre tot

prețul aceştii părți întreg după tocma la ce-am făcut. Și de acum înainte să fie dumsali dreaptă ocină și moșae în veci stăpânind dumnealui toate viniturile ci vor fi din tot locul, întocma după curgiri hotarului din apa Ruginosului până în matca Călmățuiului. Iar cându ar eși vreo pricină asupra aceştii părți ce-am vândut noi dumsali, sau nu să vor împlini acești cincisprăci stănjăni din hotarul Lieștii, atunci să fim noi dator și să dăm d-lui cincisprezăci stănjăni din hotar Buceștilor, fiind alătura cu Lieștii; iar noi să nu avem a-i da în(?) ci numai moșae după cum am tocmi. Și noi să ne căutăm orice pentru cine ar eși. Și când s'au făcut acestu zapis, au fost față boeri și alți omeni de credință. Și noi pentru mai bună încredințar(e), am pus digitili ne-a știind carte.

1790 Iulie 12

Eu Alexandra fimie Ganii, vânzător
 Eu Costandache, vânzător
 Eu Ștefan sãn Ion, martur
 Eu Ion Mihalache, martur
 Eu Ignat Pungă, martur.

Roman

Viind față înainte me Alexandra femeia lui Toader Gane și cu Costandache ficiorul ei, au arătat că de bună voea lor au vândut dumsali pit. Șarban această parte de moșie, precum să ar(a)tă mai sus și spre încredințare am adiverit și cu a me iscălitură.

1790 Iulie 28

Semnătură indiscifrabilă

XII.

1796 Iunie 20. *Hotarnica răzeșilor din Liești pentru părțile de moșie ale lui Șerban biv vel clucer și Ion Hurducă vistier.*

Din luminată poronca prea înălțat domn nostru Mărie Sa Alixandru Ioan Calimah Voevod, ce ne-au adus d-lui Șerban biv vel clucer ca să-i alegem părțile de moșie ce are d-lui la satul Lieștii de pe apa Bărladului de la acest ținut al Tecuciului, am mers la fața locului și strângând pe toți răzășii de Liești și de Bucești, anume: Andonie Ciorăți vornicul i Apostol Borșan i Pavel Ciorăți i Costandin Hamza i Ioan Crangă i Nastasie Ciorăți i Ion Hamza i Moisei Hurducă i Pannaite și alți răzăși ai lor, i-am întrebat ca să-mi arăte unde este partea de moșie a d-lui clucerului Șerban, care are în hotarul Lieștilor și ei cu toți au mărturisit înaintea noastră că din început au fost tot la parte de sus a Lieștilor, unde să hotărăște cu moșae Buceștii. Deci am mers în capul moșiei despre apus, care să începe din apa Ruginosului și merge lungul moșiei spre răsărit până în vale Călmățuiului, unde despre Ruginosul me-au arătat toți răzășii că este colțul moșiei Lieștilor, la parte de sus, ce să desparte de moșia Buceștii, zicând cum a fost acolo și piatra pusă, de când au hotărât un căpitan Neculai Ciucă, la anul 7285, partea de moșie a unui Ioan Hurducă vistier, carele prin

arătările a o samă de răzăși, au fost ales atunci acea parte de moșie la marginea de sus a Lieștilor, vrând ca să împingă mai în gios pe d-lui clucerul cu părțile de moșie ce are în hotarul Lieștilor. Dar mai înainte de acea hotărâtură, au mărturisit toți răzășii că piatră hotar acolo n'au apucat să fie, ce numai pe semnele ce avea ei răzeșii la gura unui colnic ce esă de la Ruginosul spre răsărit, până acolo s'ar fi stăpănit atât Lieștii, cât și Buceștii; iar pentru hotărâtura ce-ar fi făcut acel Neculai Ciucă, căpitan și au fost ales partea de moșie a numitului Hurducă din partea d-lui clucerului, au avut judecată la divan d-lui clucerul cu Ion Hurducă la 1784 Dechemvre 15 și să hotărăște pre cartea de judecată a d-lor veliților boeri, ca parte de moșie ce are d-lui clucerul să se aleagă tot la partea de sus a Lieștilor, iar partea lui Ion Hurducă să se de (zice) alături pe din gios. Inșă din întâmplarea vremilor rămăind până acum de nu s'au îndreptat acea hotărâtură, când într'aceasta curgere de vreme, vrând să-și hotărască și d-lui banul Gavril Conache parte de moșie din Liești, ce o ave de pe răposatul Manolache Costache logofăt, răzășii au dat și această parte, alături pe din gios de partea lui Hurducă, tot în partea de sus a Lieștilor, unde este parte a d-lui clucerului. La care hotărâturile acestea, au arătat d-lui clucerul că n'au fost față cu scrisorile, precum și însuși răzășii au mărturisit înaintea noastră. Drept aceia după hotărârea cărții de giudecată d-lor veliților boeri, ce s'au pomenit mai sus, prin care se hotărăște ca partea de moșie ce are d-lui clucerul Șerban să se aleagă tot în partea de sus a Lieștilor, după cuprinderea scrisorilor vechi ce are și alături pe din gios să se despartă lui Ion Hurducă, pe care parte de moșie o stăpânește acum un Moisei Hurducă, fratele numitului Ion Hurducă, lângă care pe din gios era aleasă partea aceea ce au avut-o d-lui banul Gavril Conache, pe care parte de moșie o stăpânește acum d-lui medelnicerul Iordache Miclescu; deci am făcut fune de 25 stânjeni și stânjenul de 8 palme drepte și am ales întâi părțile d-lui clucerului Șerban la margine de sus a moșiei Lieștilor, de unde să desparte de hotarul Buceștilor la locul pomenit mai sus, că s'au fost pus piatră hotar despărțitoare între aceste două moșii: Lieștii și Buceștii la gura aceluia colnic ce s'au arătat că este dela apa Ruginosului spre răsărit, care semn este în lungul moșiei 60 stânjeni gospod, departe dela apa Ruginosului, unde acolo măcar că nu s'au găsit piatră, dar săpând s'au aflat în locul pătrei, cărbuni și cenușă și drept în locul acela am pus piatră hotar, ne putând a se pune hotarul drept în malul Ruginosului la capătul moșiei pentru mălitul vărsării apelor; — din care piatră în gios am început a măsura cu funea prin tufa, în curmezișul moșiei, drept spre miazăzi și am dat 6 funii, 7 stânjeni și stânjenul cu palma dreaptă, care fac 127 stânjeni, adică 45 stânjeni ce i-au avut un Crăstea Gealipul, cumpărătură cu zapisu dela un Ilie zet Guțul părcălab, iar Ilie au avut cumpărătură cu zapis dela Irimia sin Trufașul și de la femeia lui Sora, partea ce-au avut din bătrânul Măreșăștilor, pe care mai în urmă Crăstea Gelepu au dat-o danie cu zapis răposatului pitar Gheorghită, moșul d-lui clucerului Șerban și 35 stânjeni ce-au avut cumpărătură cu zapis pitarul

Gheorghită dela un Gheorghită Ganea și cu femeia lui din bătrânul Măreșăștilor și alți 32 stânjeni ce-au avut cumpărătură cu zapis pitarul Gheorghită dela un Nichifor Gogheartă și fratele său Nacul tij din bătrânul Măreșăștilor și 15 stânjeni ce i-au cumpărat cu zapis dela Alixandra fămeia lui Toader Gane, nepot lui Gheorghită Gane, ce s'au pomenit mai sus și dela feciori ei Costandache și Costandin, iar din bătrânul Măreșeștilor, cumpărată de d. clucerul Șarban. Și iarăși am mai dat 2 pol funi 1 stânjen — fac 51 stânjeni, stânjinu cu palma gospod, partea ce-au fost vândut toți răzeșii de Liești lui Costandin Vicol din bătrâni Veleaului și pe urmă după judecata ce-au avut răzeșii cu Vicol la răposatul domn Mihai Racoviță V(oe)vod, au rămas răzeșii ca să întoarcă banii lui Vicol pe ace parte și să-l lipsască dintre dănșii; dar neavând ei bani, au vândut și această parte pitarului Gheorghită, care s'au făcut peste tot *o sută șaptezeci și opt stânjeni* după cuprinderea scrisorilor ce i-au arătat acum d-lui clucerul Șerban. Și unde s'au împlinit măsura acestor stânjeni, s'au pus piatră hotar, drept în malul Ruginosului, lângă un drum ce merge pe malul Ruginosului și de acolo din piatră în gios, s'au măsurat tot în curmezișul moșiei spre ameză-zi, pe drumul ce s'au zis. Și s'au dat 2 funii, stânjeni, partea lui Moisei Hurducă, care fac 44 stânjeni și stânjenul cu palma dreaptă, partea ce-au avut frate-său Ion Hurducă, dată danie dela răposata logofeteasa Maria, giupăneasa răposatului Manolache Costache biv vel logofăt, pentru care parte au arătat acum Moisei Hurducă că scrisorile ce-au avut pe această parte de moșie i pe un vad de moară de pe apa Bărladului, s'ar fi prăpădit în vremea oștirei de acum, când au ucis tâlharii în Iași pe frate-său Ion Hurducă, fiind zapisele la dânsul. Însă au zis că toate scrisorile acelea sunt arătate anume în cartea d-lor veliților boeri de judecata ce-au avut d. clucerul cu frate-său Ioan Hurducă, pentru pricina aceii hotătățuri ce s'au arătat mai sus, c'au făcut Ioan Hurducă, fratele lui Moisei Hurducă, în moșia d. clucerului, precum am și văzut scriind, că au arătat Ioan Hurducă înaintea judecăței: întâiu un zapis din 1774 Iulie 27, dania răposatei logofetesei Mariei, care au dat și au dăruit lui Ion Hurducă o parte de moșie ce-au avut de pe răposatul Costin Miron ce-au fost vel logofăt, zicând că este osăbită partea această de alte părți, cumpărături ce au avut acolo și boerul său, răposatul logofăt Manolache Costache, pe care parte de moșie a logofetesei Mariei, arată anume și scrisorile vechi ce-au scos la judecată Ion Hurducă: întâi un ispisoc dela răposatul domn Costandin Voevod din anul 7196 Noemvrie 13, prin care întărește stăpânirea lui Miron Costin logofătul pe un vad de moară întreg din apa Bărladului, în hotarul Lieștilor ot ținutul Tecuciului, ce și lui Miron Costin i-au fost cumpărătură dela un Văsăliuță sin Iosăp și Dumitrașcu Bobrinchie i Toader Oglindă și de la alții, în care moșie arată că au avut și Miron logofătul parte, pe care la hotărătura ce au făcut Ioan Hurducă, i-au ales răzășii 30 de stânjeni, baștina lui Miron logofătul; și iarăș alt zapis din anii 7209 Iulie 29, de la un Merăuți, feciorul lui Dumitru Ceorăți din Liești, în care arată că au dat danie și au dăruit lui Miron hat(manul) 14 stânjeni în seliștea Lieștilor, din moșul

ce să cheamă Văleanul și arată că este pe din gios de moșia hat(ma-nului), care pentru acești 44 stânjeni de moșie și vadul de moară au mărturisit acum și însuși răzășii că-i are Moisei Hurducă în moșia Lieștii, pe care i-au și stăpănit. Pentru aceasta s'au hotărât acum această parte de moșie pe din gios alături cu părțile d. clucerului, după hotărârea cărței de giudecată; și unde s'au împlinit suma acestor 44 stânjeni, s'au pus piatră hotar în malul Ruginosului, drept lângă drum; și de acolo din pi(a)tra aceasta în gios către ameză-zi s'au măsurat în curmezișul moșiei și s'au dat 4 pol funii, 3 stânjeni, care fac stânjeni 93, cu palma dreaptă, partea d. medelnicerului Iordache Miclescu, pe care o are d-lui de pe răposatul logofăt Manolache Costache și la hotărătura întâi, când o luase d-lui banul Gavril Conache și se hotărâse, iar, din partea d-lui clucerului, pe care au fost ales-o alături pe din gios de partea lui Hurducă. Pentru aceia și acum s'au ales și s'au hotărât alături pe din gios, iar, pe lângă partea lui Hurducă, fiind și cu priimirea răzășilor. Și unde s'au împlinit suma acestor 84 de stânjeni s'au pus piatră hotar, drept în malul Ruginosului, lângă acelaș drum și acolo s'au împlinit toate aceste trei părți. Deci de acolo, mergând spre răsărit, am trecut peste apa Sireatului, în via lui Andone Ciorăți vornicul, drept care vie au arătat toți răzășii de Liești și de Bucești că au fost piatră într'altă vie a unui Ioan Ciorăță, moșul numitului Andonie Ceorățe, care era hotar despărțitor între moșiile Lieștii și Buceștii, pe care au arătat că s'au numit piatra lui Ilie Habdă, care fiind aproape de malul Sireatiului, au mărturisit răzășii, că s'au surpat acea piatră în Sireatiu împreună și via aceia. Dar au arătat răzășii că în anii trecuți, fiind pricină pentru marginea moșiei Lieștilor, din malul Sireatiului păra în malul Bărladului și căutând dela o groapă de pivniță ce se numește a unui Apostol Ceorățe, care este în deal deasupra api Bărladului, ar fi lovit cursul marginii pe la fundul Bordeiuului lui Matei și drept la malul Siretiului la vie numitului Andonie Ceorăța, care s'au pomenit mai sus, arătând acum răzășii și groapa acelui bordeiu, care fiind aproape despre malul Siretiului, s'au pus acum piatră acolo la groapa aceia, după cum au arătat răzășii, ne putând a se cunoaște dreaptă linie marginea moșiei pentru pădure. Și de acolo din piatră am început a măsura drept în gios, în curmezișul moșiei, prin viile dela malul Sireatiului și am dat întâi părțile d-lui clucerului: 6 funii, 7 stânjeni, care fac 127 stânjeni și stânjenul cu palma dreaptă și alte 2 pol funi 1 stânjen, care s'au măsurat cu palma gospod și fac 51 stânjeni, iar piste tot *fac 178 stânjeni*, suma a tuturor părților ce s'au arătat mai sus că are d-lui clucerul. Și unde s'au împlinit acești stânjeni, s'au pus piatră hotar în via lui Ion Simiz, mai în gios cu cinci stânjeni de la un măr ce este acolo. Iar de acolo din piatră în gios, am măsurat tot pe curmezișul moșiei 2 funii 4 stânjeni, *care fac 44 stânjeni* cu palma dreaptă, parte ce s'au dat lui Moisei Hurducă. Și unde s'au împlinit suma stânjenilor, s'au pus piatră hotar din afară, lângă gardul viei lui Costandin Istratie și alături, din sus de drumul săpat în dreptul unei răchite, ce este puțin mai despre răsărit. Iar de acolo din piatră tot în gios, am măsurat în curmezișul moșiei prin

sat și am dat 4 pol funii 3 stânjeni, partea d. medelnicerului Iordache Miclescu, care fac 93 stânjeni, stânjenul cu palma gospod. Și unde s'au împlinit suma stânjenilor s'au pus piatră hotar, alături cu drumul din gios de sat în malul Sărețului, unde s'au împlinit suma acestor trei părți. Și de acolo am trecut peste apa Bărladului, în deal spre răsărit, la groapa pivniței ce s'au pomenit mai sus, că au fost a lui Apostol Ceorățe și ne-au arătat răzășii că fundul aceei gropi să desparte Lieștii de Bucești, unde am pus acum piatră hotar, din care piatră am început a măsura în gios pe malul Bărladului și în curmezișul moșiei și am dat 6 funii, 7 stânjeni, care fac 127 stânjeni cu palma dr(i)aptă; iarăși am mai dat 2 pol funii, 1 stânjen, care fac 51 stânjeni, părțile d-lui clucerului Șarban, iar peste tot fac 178 stânjeni, Și unde s'au împlinit suma acestor stânjeni s'au pus piatră hotar în malul Bărladului. Și de acolo din piatră în gios, am măsurat în curmezișul moșiei tot pe malul Bărladului și am dat 2 funii 4 stânjeni, care fac 44 stânjeni, cu palma dreaptă, partea lui Moisei Hurducă. Și unde s'au împlinit suma stânjenilor s'au pus piatră hotar. Și de acolo în gios, am început a măsura în curmezișul moșiei tot pe malul Bărladului și am dat 4 pol funii, 3 stânjeni cu palma dreaptă, care fac 93 stânjeni, partea d. medelnicerului Iordache Miclescu, Și unde s'au împlinit suma stânjenilor, s'au pus piatră hotar în malul Bărladului, pe coasta din gios, pe drumul ce să scoboară la vadul Bărladului, unde s'au împlinit suma acestor trei părți. Iar de acolo am mers pe lungul moșiei, drept spre apus, trecând apa Bărladului, iar despre Siret, am făcut un buor într'un plop, carele este în malul gârlei, ce să numește Bărlovița, denaintea casei lui Paite în malul din sus a gârlei; iar de acolo am mers peste Bărlad, trecând spre răsărit preste năsipuri și preste tufele ce să numesc dumbravă, la o tufă de stejar, ce este în câmpul despre răsărit de movila lui Ciorăță și mai jos puțin din dreptul movelei, unde au arătat răzășii că este semn despărțitoriu Lieștilor de Bucești. Și acolo în mijlocul tufei, puindu-se piatră hotar, acum am început a măsura din piatră pe câmp în gios în curmezișul moșiei. Și am dat întâi partea d. clucerului 6 funii, 7 stânjeni, părțile arătate, cu palma dreaptă, care fac 127 stânjeni; și iarăși am mai dat 2 pol funii, 1 stânjen cu palma gospod, care fac 51 stânjeni, iar peste tot fac 178 stânjeni. Și unde s'au împlinit suma acestor stânjeni s'au pus piatră hotar în câmp. Și de acolo din piatră în gios, iarăși am început a măsura pe câmp, tot în curmezișul moșiei și am dat 2 funii, care fac 40 stânjeni, partea lui Moisei Hurducă. Unde s'au împlinit suma stânjenilor s'au pus piatră hotar în câmp. Iar de acolo din piatră în gios, am măsurat tot în curmezișul moșiei și s'au dat 3 funii, 3 stânjeni, care fac 63 stânjeni, partea d. medelnicerului Iordache Miclescu. Și unde s'au împlinit suma acestor stânjeni, s'au pus piatră hotar în câmp, arătând răzășii împreună și Andonii Ciorăță vornicelul, vechilul d. medelnicerului, că această parte din ceput de la vânzare au fost 93 stânjeni dreپți numai din apa Ruginosului și până piste nisipuri, iar de acolo și până în Călmățui, la capătul moșiei despre răsărit, sunt numai 63 stânjeni, curmezișul acestei părți de moșie; și atâta au fost și ho-

tărăță când o alesese din părțile de moșie a d-lui clucerului, cu hotără-tura ce s'au pomenit mai sus; și așa s'au încheiat și aici aceste trei părți. Deci de acolo am mers spre răsărit pe lungul moșiei, până în valea Călmățuiului, la capătul Lieștilor, care vale se împreună cu valea Călmățuiului, mai în gios de colțul marginii de sus a Lieștilor, din care vale să încep alte moșii, ce merg spre răsărit din Călmățui, din Călmățui până în valea Gerului. Și acolo la capătul Lieștilor s'au pus piatră hotar în mijlocul văii Călmățuiului, după sămnele ce-au arătat răzășii că s'au stăpănit aceste două moșii Lieștii și Buceștii. De acolo din partea aceasta ce s'au pus în colțul de sus a Lieștilor, am început a măsura în gios pe vale capul moșiei în curmeziș: întâi am dat părțile d-lui clucerului; 6 funii, 7 stânjeni, părțile măsurate cu palma dreaptă, care fac 127 stânjeni; și iarăși am dat 2 pol funi, 1 stânjen cu palma gospod, care fac 51 stânjeni cu palma gospod, iar peste tot fac 178 stânjeni. Și s'au împlinit suma acestor stânjeni, drept unde se întâl-nește vale (*cur. alterat doc.*) cu valea Călmățuiului și acolo s'au pus piatră hotar în mijlocul văii. Și de acolo din piatră am început a mă-sura tot pe valea Călmățuiului în curmeziș prin capătul moșiei și s'au dat 2 funii, care fac 40 stânjeni cu palma dreaptă, partea lui Moiseiu Hurducă. Unde s'au împlinit suma stânjenilor s'au pus piatră hotar. Iar de acolo din piatră am început a măsura tot valea Călmățuiului în gios, curmeziș prin capătul moșiei și s'au dat 3 funii, 3 stânjeni cu palma dreaptă, care fac 63 stânjeni, partea d. medelnicerului Iordache Miclescu. Și unde s'au împlinit suma stânjenilor s'au pus piatră hotar în mijlocul văii Călmățuiului. Și așa s'au încheiat și aici aceste trei părți, ce s'au ales din moșia Liești și s'au stălpit cu pietre hotar. Am măsurat și lungul moșiei pe margine despre Bucești, începând din colțul moșiei care este în valea Heretelui despre răsărit. Și măsurând până la hotarul ce s'au pus în tufa de stejar, s'au aflat 70 funi, 16 stânjeni, care fac 1456 stânjeni. Și de acolo măsurând până la piatra ce s'au pus în malul Bărladului la groapa pivniței lui Apostol Ceorățe s'au găsit 141 funii pol stânjeni, care fac 2820 pol stânjeni. Și de acolo măsurând până la piatra Bordeiului lui Matei despre malul Siratiului, s'au găsit 40 funi, care fac 800 stânjeni. Și din piatra aceasta până în malul Sireatului, în via lui Andonie Ceorățe, s'au găsit opt funi, care fac 160 stânjeni. De acolo trecând apa Siretiului și prundul cu zăvoiul, s'au găsit 10 funi și 32 funi, câmpul până în apa Ruginosului, care fac 840 stânjeni, iar peste tot fac șase mii șaptezeci și șase pol stânjeni cu palma gospod, pe care măsurii am făcut și hartă de starea locului, cu toate măsurile întocmai, după cum să arată într'această hotarnică. Și așa făcând această alegere de părți și hotărâtură s'au iscălit și s'au pus numele atât răzășii, cât și alți împregiurași care s'au întâmplat. Și noi pentru mai mare credință am iscălit și am dat această hotarnică la mâna d-lui clucerului Șerban.

1796 Iunie 20

După pliroforia ce am luat dela d-lui căminarul, tovarășul meu, fiind însuși la hotărâtură, am iscălit :

Eu Andonie Ciorățe, răzăș, vornicul de satu Iieștii.
 Eu Ion Crangă, răzăș
 Eu Gavril Ciorățe, răzăș
 Eu Vasile Zlotilă, răzăș
 Eu Năstasie Ciorăță, răzăș
 Eu Apostol Borșan, răzăș
 Eu Chiriac Borșan, răzăș
 Eu Toader Ivașcu, martor
 Eu Ioan Ploșcan, martor
 (s) Eu Apostol Borșan, răzăș.

Costandin Lupan : vz. : sul am fost la hotărât.

. căpitan

Am fost împreună cu d-lui căminaru la hotătat și i-am scris și hotarnica aceasta.

Eu căpitanul de ocol m'am tămplat față la această hotarnică.

Eu căpitanul Constandin Focșăneanu, martor.

XIII.

1810 Februarie 4. *Insemnarea lui Apost Borșanu cu privire la conflictul dintre locuitorii moșiei Ciorțăștilor și un călugăr dela mănăstirea Adam.*

Fiindcă s'au răzvrătit moșie Ciorțăștilor în vremile de demult de un călugăru dela mănăstirea Adam, iar tatăl meu au fostu piste o mătușă de răul lui, fiind la locu lui s'au găsit înădușindu-mă un călugăr dela mănăstire dela Adam. Iar ei fiind trii frați, văzând calabalăcu atăta pe moșie, s'au dus Mihăilă și Ștefănuță n'au stăpănit. La o giudecată, la o cheltuială numai tată-meu au stăut la giudecată; la șapți dume s'au giudecat și nicidecum n'au putut să o (s)coță.

Viindu Moscalii au mes la sfânt nașa, au mes la Iaș la mitropolie și au adus hotarnici și au scos petrele călugărului toate. La urmă s'au împăcat și au dat călugărul șaptezeci di stănjăni din nești frunți să stăpânească în pace și părinții noștri au dat zapis de giudecat, să nu-i mai avem nici ca cum. În vreme acestor șapte domni s'au luat o sută lei bani turcești și cinsprezece. Trei ani s'au muncit Erimie și Apostu Burșan; au muncit de au răscumpărat cheltuiala acestii moșii. Nu s'au apropiet nici un giniri, nici un văr. De să va întâmpla v'unul din ginirei sau din veri să-și aibă a căuta cu cărăle în sus de acești 70 din cărlă (sic) până în Ruginos. Numai Apostu și Erimie au treabă și strisoare (sic) dela tată-său, iar din cărlă până în Călmățui să fei frați. După spița lor cu toții să fie frați cumu li s'a vini, iar Ciorțăștii veri primari s'au dat toată cheltuiala lor. Bașca din Borșănești din bătrânul acesta să fei fără nici o pricină. Această moșie 100 : 50 de paș să o împărtaşcă ei după spița lor în trei părță. Eu Apostu Borșan am fost ficioru și nepoții mei Istrati.

Pe verso :

1810 Februarie 4.

Andoni Ciorăscu am scris și frati fiind eu Matei Borșan am fostu față.

Aceasta esti di pi moșie Ciorăști (sic) carte.

XIV.

1820 Mai 9. *Scrisoarea prin care Aga Petrache Negre cere părintelui Veniamin, vechilul mănăstirei Adam, să lase pe locuitorii moșiei Dămăcenii, ce este alături cu Lieștii, să stăpânească 80 stânjeni moșie, dați cu învoială răposatului egumen Onichie încă din anul 1776.*

Dela Aga Petrache Negre către Sfinția Sa părintele Veniamin vechil sfintei mănăstiri lui Adam.

Lăcuiitorii ci șad pi parte di moșii Dămăcenii alături cu Lieștii, viind la mine, au arătat că nu-i îngăduiți a stăpâni acei șaptezeci stăjani ce îi au ei cu învoiala săvârșitului egumen Onichie, dați încă din let 1776 și pe care pân acum i-au stăpănit cu pace, având livezile, viile și casăle lor pi ace parte. Și dar fiind că și eu în anul trecut când am făcut hotărîtura acei moșii a sfintii mănăstiri, stăjan aceștia ce sânt dați lăcuiitorilor acei ce au învoială i-am lăsat afară, tot în stăpânire lor, făcând și sămne pe pământ și deosebindu-i, nu s'ar căde ca mănăstirea să le mai pricinuiască supărare. Pentru aceasta și scriu, ca după cuprinderea învoelilor să s(ă) urmeze.

Petrache Negre, aga.

820 Mai 9.

XV.

1830 Aprilie 12. *Isprăvnicia ținutului Tecuciului aduce la cunoștința Divanului judecătoresc al Cnejeii Moldovei conflictul iscat între paharnicul Costachi Sion și aga Costachi Parlapan și soția lui Bălașa pentru niște vii din podgoria Nicorești.*

Cătră cinstitul giudecătoresc Divan al Cnejiei Moldaviei
Isprăvnicia Tecuciului.

Dumnealui paharnicul Costachi Sion, prin jaloaba către cinstitul giudecătoresc Divan, au făcut arătari că la anul 1828 Ghenar 15, au cumpărat de veci dela Dumnealui Aga Costachi Parlapan și soția Dumisale Bălașa viile ci le are în podgoria Nicoreștii, numărându-i 200 lei arvonă. Au dat Dumnealui Aga zapis Dumisale Paharnicului cu îndatorire ca să vie amândouă părțile la Nicorești, să să măscare viile și să plătiască câte 110 lei pi tot pogonul. Și D-lui Paharnicul Sion știindu-să vecinic stăpân, după zapisul ci au luat și arvona ce au dat, în primăvara aceia au cheltuit cu viile, le-au cotorât, le-au rădicat la haraci, le-au săpat și în toamnă iarăș cu cheltuiala Dumisale le-au cules și le-au pus în vasă. Apoi ci i s'au părut Dumisale Agăi : după ci au văzut că s'au strânsu vinul în vasă, au mers la Nicorești, au pus stăpânire pe vin și au vândut și vinul ; și în sfârșit la 1828 Noemvrie 13, au vândut și viile de veci Dumisale Medelnicerului Toader Bosia. Și acum D-sa Paharnicul, îndreptările rudenii cu vânzătoare și îndreptările că au cumpărat mai întâi decât D-lui Medelnicerul Bosie, ceri a lua viile în stăpânire Dumisale. Ne-au adus carte cinstitului Divan, poroncitoare ca să cercetăm și să punem la cali dispăgubire

Dumisale Paharnicul, oprind și pe D-lui Medelnicerul Bosie a mai faci binali la aceli vii și să-i sorocim la sfântul Gheorghie a mergi în giudecata cinstitului Divan. Pentru care, din parte D-sali Paharnicului Sion arătându-să deplin vechil D-lui Paharnicul, Gheorghie Leca, s'au înfătoșat în giudecata isprăvniceiei, cu D-lui Medelnicerul Toader Bosie. Și făcându-i întrebări D-sali Medelniceriului supt ci cuvânt au cumpărat arătatili vii, în vreme când știa că D-lui Paharnicul Sion le-au cumpărat mai întâiu, D-lui au dat răspuns că n'au avut știință de ace vânzari și că le-au cumpărat cu bună credință dela Dumneaei Bălașa, soția Dumisale Agăi în preț de 2640 lei, înfătoșind spre dovadă zapisul încredințat de D-sa ispravnicul ținutului Tutovii, din 1828 Noemvrie 30. Vechilul D-sale Paharnicului Sion au adaos a zice că D-lui Medelnicerul au trebuit să urmezi publicații și apoi să porniască a faci binale. D-lui Medelniceriul dimpotrivă au răspuns că în anul trecut, întâlnindu-să cu însuș D-lui Paharnicul Sion, i-ar fi zis prin graiu că de vremi ci le-au cumpărat D-sa, nu are nici o păreri de rău, nici va faci vreo pretenție. In aceasta, D-lui Medelnicerul vreo scrisoare D-sale Paharnicului Sion n'au înfătoșat. Pentru acaretul ce au făcut D-lui Medelnicerul la aceli vii esti o căsoai care au arătat D-lui că au cheltuit 3000 lei, bez de 920 lei, pe 2—300, cari cu nuelile lor ce sânt aduși pentru facire gardului la aceli vii și bez de 6000 lei material ce ari gătită plata che-trarilor și a dulgherilor pentru facire vasălor la aceli vii, după contract meșterilor ce au înfătoșat. Noi după poruncă am oprit pe D-lui Medelnicer din lucrare atât a binalilor cât și a gardului, iar via să să lucrezi. Și D-sale Medelnicerului i s'au zis că la sfântul Gheorghiesă margă în giudecata cinstitului Divan și D-lui au scos înscris D-sali Agăi Parlapan, prin cari D-lui Aga să îndatorești a mergi la cinstitul Divan pentru de a răspundi în toate pretențiile D-sali Paharnicului, care înscris să alăturiază în orighial cinstitului Divan. Am cercetat și pentru cheltuelile D-sali Paharnicului ce au făcut cu lucrul acelor vii, carile după mărturisire chelarului prin giurământ rânduindu-să la protopop ținutului, s'au dovedit 350 lei, 36 parale, bez de 11 vasă, tot a D-sali Paharnicului Sion, cari D-lui Aga Parlapan găsindu-le umplute cu vin făcute cu cheltuiala D-lui Paharnic Sion, le-au vândut în sumă de 515 vedri și după datoria nu lipsim a face cunoscut încungiurările pricinilor și ne rugăm ca să avem povățuitoari poroncă că D-lui Medelniceriul ceri dislegari, pentru că material ce ari i să prăpădești și meșterii fac strigari spre a lucra îndatorire lor prin contracturi.

830 April 12.

Isprăvnicia Tecuciului.

Copia aceasta fiind scoasă întocmai după răspunsul ci s'au făcut cinstitului Divan, s'au încredințat și de cătră isprăvnicie.

1830 April.

Semnătură indescifrabilă

XVI

1841 Decemvrie 13. *Isprăvnicia ținutului Tecuciului dă un act în care arată modul cum s'a împărțit moșia Dămăcenii între mănăstirea Adam și răzeșii din Dămăcenii.*

De la isprăvnicia ținut Tecuciului.

În curpinderea ofisului gospod supt nr. 436, urmat cătră această isprăvnicie spre aducere întru împlinire a domnescului hrisov cu nr. 218 câștigat de monastirea lui Adam, în pricina ce au avut cu răzășii de moșia Lieștii și Buceștii de la acest ținut pentru împresurarea a o parte loc, însuș supt iscăliturile a multor la moșia Dămăcenii. Și di pi de o parte adună pi toți răzășii înpricinați și pi di alta față fiind și vichilul monastirii lui Adam, după mărginirea hrisovului și mai sus pomenit, întrând în moșăe a Dămăcenii în adivăratele hotară și sămne după glăsuirea documenturilor și-a hrisovului, am măsurat pe fața pământului toată moșăea Dămăcenii pi patru locuri, din care sumă de stănjăni s'au dat în trei părți, adică două părți pi din gios s'au dat în stăpânirea monastirii lui Adam și o a triia parti pe din sus s'au dat în stăpânirea răzășilor din Dămăcenii, căroa li s'au făcut și împărțirea cu movili și pietre hotară părții monastirii lui Adam, de aci o a triia parti a răzașilor di Dămăcenii. Totodată potrivit glăsuirii hrisovului gospod și a învoelilor din 1820 Iulie 4 săvârșite întri monastire cu răzășii de Bucești și Liești din ace o a triia parte a monastirii lui Adam pe din gios, alătura cu moșăea pitariului, li s'au dat șaptizăci stănjăni curmeziș și acestor răzăși curgători neamului Ciorăță și Borșănești și ai lor, cari stănjăni s'au și dispărțit cu petre hotară, a căroa lungime merge din Ruginosul și pân în Bârlovăț. Drept aciea pentru ucrarea înainte după cerirea ce ne-au făcut vichilul monastirii Adam li pomeniții răzăși, am dat aceste la cerere supt a me iscălitură.

Semnătură indescifrabilă.
Nr. 9169, 1841 Dec. 13.

Stampila ținutului în funi.

Notă. — Actele de mai sus sunt proprietatea d-lui V. Gălățeanu-Liești, afară de Nr. XV, care se păstrează la „Biblioteca V. A. Urechii” din Galați.

C. A. Stoide și D. L. Stahiescu